

צפורה

העולם הזה

„מועדוני הלילה בישראל אינם נבדלים במאומה. כמראה החיצוני. מתחילים החיים כשכבית הקפה ובמסעדה מקפלים המלצרים בשעות שאחרי חצות הוא בעל עסקים מצליח. קצין צבא הוג

מ וסיקה מתחטאת. מלנכולית. משמיעה חצוצרתו של מדניק מ„כתר באר“, מהווה צרוף מתאים לאורות העמומים, עשן הסיגריות הסמיך וקולות המבקרים.

ה שיטה הבדוקה להכניס מתח לתוכנית: לשתף בה את הקהל, האמנית בוחרת לה בכל פעם אורח אחד, פונה אליו בשירתה, מעניקה לו את ההרגשה כאילו נועד השיר דק לו בלבד. השיטה מצליחה ברוב המקרים, מחמיאה לאורח, מעלה את מצב רוחו, פותחת לעתים גם את כיסו.

רוזיטה אנסונו ופרננדו

במרוצת הזמן נוספו אמצעי משיכה אחרים. פה ושם הודיע מועדון לילה על כוכב חדש. תוכניות אמנותיות נעשו חלק בלתי נפרד של בילוי הלילה. היו אלה, לרוב, תוכניות צנועות ביותר ורקדנית, זמר ולהטוטן. שוק הבידור הקל החל תופס מקום בחוגי האמנות. כדוגמה וברדניות, בעלי שמות אקוטיים. החלי רוכשים שם בין ציפורי הלילה.

לרוב הסתירו השמות, בעלי הצליל הזר והמגרה, כשרונות ממוצעים ולא-כילנד צעירים, שעסקו עד לפני זמן קצר בעבודות בלתי-אמנותיים בהחלט בבתי חרושת ובחנוות. בדרך כלל היו אלה עולים חדשים. חיבבי מוסיקה או ריקוד, שקראו לעצמם רוזיטה,

מ (ראה שער) אמכו! מאמכו! הגופות השחומים התפתלו בקצב שגעוני. זרועות הרוק דים התרוממו, רעדו באוויר וירדו שוב, כבפולחן אלילי. על פניהם השתפכו מבטי הגאה כמעט היסטורית, השירה יצאה מגרר גם בצווחות מקוטעות של בני גיוגל פראיים.

מסביב לרצפת הריקודים הצרה הצטופפו כמה זוגות, הסתכלו בהערצה בסערה שהתחוללה לנגד עיניהם. „תוכנית עצומה“ העי-רו זה לזה ומחאו כף.

הם היוו קהל מגוון ביותר: גברים שעברו את גיל הארבעים, מסובים ליד שולחנות עמוסים; שנים-שלושה זוגות שנראו כאילו זה עתה יצאו מתוך מודעה אמריקאית צבעונית; הבורה של צעירים וצעירות ש-הצליחו לגנום מכוסית אחת משך שלוש שעות תמימות. כולם באו לאולם הקטן למצוא ב לוי שיעזור להם לעבור את השעות המפרידות את יום השבת מיום ראשון.

מימי הפרוספריטי

בעשרות אולמות דומים, בערים הגדולות ובמרכזי הנופש-התפתחה האווירה המיוחדת, רווית עשן הסיגריות, של מועדוני-הלילה. לרוב רובם של האורחים זהו עולם שאינו להם אף מושג על קיומו. כי אין אלה אול-

ב טן מרקדה סוזי הבלונדית מרוי מניה, אמנית קרקס בעבר. רקודה מתבלט, גם בספיפה קלה ברגליים.

מות פאר גדולים, אשר אי-אפשר שלא לשים לב אל הם. מועדוני הלילה בישראל, אינם נבדלים במאומה, במראה החיצוני, מבית הקפה או המסעדה הממוצעת. אלא שבהם מתחילים החיים כשכבית הקפה ובמסעדה מקפלים המלצרים את המפות ומביטים בחור-סרסבלנות שקוף על הלכות האחרון.

ישנם סוגים רבים של מועדוני לילה קטנים אינטימיים, אליהם באים זוגות הרוצים לבלות שעה קלה בריקוד; רועשים דחוסים, בהם מחפשים צעירים בעלי מקורות הכנסה בלתי-מוגדרים פורקן למתח החיים; בארים בעלי משקאות ומחירים חריפים, בהם משרה פסנתרן שתוילמחצה אחירה של עצ-בות אלוהולית.

רובם צצו בשנות הפרוספריטי והאיני פלציה. החשיבות שאדם רכש בעיני עצמו ובעיני חבריו כשאמר „אתמול ביליתי בכתר באר“, או „בקזינו באר יש זמרת פנטסטית“, עלתה לאין ערוך על תריסר או עשרים הי לירות שהוצאו באותו באר. סנוביות זו הי-

נגו שלוו מנוגן ב„עדן ב... לא כזה של בוגי וני...“

יקוד מזרחי נוסח סרטי הוליווד, בצעיפים שקופים, מבצעת רוזיטה יוצאת רותינה. המוסיקה אצלה זכרונות נעימים

נייטה שהיא אם לילדה בת 10, ...